

## Søgan endur- tekur seg

FRÁLÍKA samstarvið, sum var millum javnaðarflokkin, sambandsflokkinn og sjálvstýrisflokkinn í mong ár, fekk ein bráðan enda aftan á lögtingsvalið í 1974.

**SAMBANDSFLOKKURIN** hevði tá fingið nýggjan politiskan leiðara. Í valstríðnum legði hesin herðslu á, at tann rikni politikkurin, frá A til Z, var sambandspolitikkur. Hann legði dent á, at sjálvstýrisflokkurinn og serstakliga javnaðarflokkurinn, ongan lut áttu í tí rikna politikkinum. Og soleiðis skuldi tað eisini verða um samgongan helt fram. Hon skuldi reka sambandspolitikk og bara sambandspolitikk.

HESUM kundu hinir báðir flokkarnir í heimastýrissamgonguni ikki finna seg í. Javnaðarflokkurinn vildi so ikki. Tí fekk tað samarbeiðið ein enda. Eftir hetta gekk javnaðarflokkurinn eina nýggja leið, og royndi at skipa eina samgongu, sum ikki var roynd áður, saman við fólkaflokkinum og tjóðveldisflokkinum. Hetta læt seg gera og varð ein nýtilig samgonga í nøkur ár. Eftir valið í 1988 og á summri 1989 royndi javnaðarflokkurinn aftur at fáa eitt samstarv í lag við sambandsflokkinn. Men tað eydnaðist ikki.

**SAMBANDSFLOKKURIN** hevur skift formann. Flokkurinn hevur fingið nýggjan politiskan leiðara ístaðin fyrri tann, sum kom í 1974. Fleiri høvdu roknað við at nú fóru útlitini fyrri einum samarbeiði at ger-

ast frægari. Men gakk. Tónarnir frá 1974-75 verða nú spældir umaftur. Treytin fyrri samgongu er at samgongan skal reka sambandspolitikk og onki annað. Hinir samgonguflokkarnir skulu binda seg til at ganga eftir virkisráðuneytið hjá sambandsflokkinum og einum samgonguskjali, sum sambandsflokkurinn hevur virkað eftir í undanfarna samgongu.

**TVUNGNA** bundna samansparingin skal halda fram. Ráðvørubýtið skal verða galdandi óbroytt. Samhaldsfasti skal ikki setast í gongd o.s.fr. Hetta er nakað av tí, sum sambandsflokkurinn hevur lagt á borðið í tí innleiðandi samráðingumfarinum við javnaðarflokkinn. Tað vil siga, at sambandsflokkurinn eina-mallur skal seta treytirnar ella við øðrum orðum verður

kraft, at ein møgulig samgonga skal reka reinan sambandspolitikk. Og tað ber sjálvandi ikki til.

**TÁ SAMGONGA** verður gjørd, millum tveir ella fleiri flokkar, so mugu allir flokkar slaka í ávísan mun, soleiðis at allir flokkarnir fáa nakað av sínum við. Hetta er sjálvsagt. Tað er heilt natúrligt í einum politiskum samstarvi millum flokkar. Men eftir øllum at døma er sambandsflokkurinn ikki samdur í hesum.

**JAVNAÐARFLOKKURIN** kann bert ásanna, at tónarnir frá 1974/75 verða spældir umaftur, og at søgan — eisini tann politiska — endurtekur seg.

vj.

## sosigaley

### Samgongan tapti veljarin vann!

„Tað er ymist, ið lesast kann burtur úr valúrslitinum. Fyrst og fremst, at hetta var eitt **PROTESTVAL**, ið gav Javnaðarflokkinn ein sigur, ið ikki botnar í politiskum medviti — at hetta er flokkinum ein pyrrhussigur“, skrivur Dimmalætting aftan á lögtingsvalið.

Vorðir sum taparar! Fyrst 14. September, sum hevur so ilt av valsigri javnaðarflokksins, at blaðstjórin leypir pladask á bláman og skirir veljaran einki minni enn býttan — og nú Dimman, sum er komin til ta niðurstøðu, at veljarin als einki politiskt medvit hevur, also veljarin, sum hevur valt javnaðarflokkinn.

Hví ikki heldur ynskja vinnaranum tillukku. Tað plagar at vera vanligur siður. Og orsökina til valsigur javnaðarflokksins kenna bæði sambandsfólk og tjóðveldisfólk. Hon var

tann einalda, at flokkurinn legði gamalt agg og klandur á hillina fyrri heldur at tosa um framtíðina. Og hin orsök var sjálvsagt hon, at fráfarna samgonga langaði bremsurnar so hart í, at alt samfelagið steðgaði upp. Er tað boð um manglandi politiskt medvit og býttleika, at veljarin ikki longur vildi finna seg í, at landsins stýri steðgaði øllum samfelagnum upp!!!

Tað var so heldur ikki javnaðarflokkurinn, sum sleit samgongu tykkara. Tað vóru so sanniliga tit sjálvir. Tí kundu ikki halda hús saman, tit bara skeldaðust, klandraðust og spiltu hvønn annan út. Neyðugt var at reinsa luftina, sum formaður sambandsflokksins so greitt segði tað, tí fóru tit út til veljararnar — ikki at fáa eina álitisvátan til fæddu politikkin, men fyrri at fáa veljaran at tvinga javnaðarflokkinn út aftur í landsstýrið — og soleiðis bleiv. Og her standa vit. Veljarin hevur talað — og gjørt javnaðarflokkinn til landsins nógv størsta flokk. Tað er við hesum grundarlagi, at tað nú má

farast til verka. Tí siga, at javnaðarflokkurinn eigur at sleppa at taka upp eftir seg sjálfan. Tað ger hann fegin, hóast hetta verður ein torfør uppgáva, nú síðsta landsstýrið hevur tómt landskassan og steðgað øllum samfelags-hjólunum. Men har tað er vilji og dirvi, har er eisini von.

Dimman tosar um ein pyrrhussigur til javnaðarflokkinn. Í hesum liggur, at sigurin var sera dyrt keyptur og at hann í veruleikanum var ein ósigur. Er hetta ikki eisini at undirmeta veljaran! Veljarin hevur væl valt tann flokk, sum hann helt best kundi stýra landinum! Valið var ein sigur bæði fyrri javnaðarflokkinn og fyrri veljaran — og so gar fyrri undanfarna samgongu, tí hon ynskti jú, at javnaðarflokkurinn skuldi taka við aftur ábyrgd, og best førur fyrri tí vildi hann vera, um hann fór sterkur út í Tinganes. Nei, Dimman. Hann var ikki dyrt keyptur, sigurin! Javnaðarflokkurinn er tann einasti, sum er førur fyrri at fáa gongd á aftur, tí hann trýr uppá framtíðina. Taka vit

bara eitt einstakt mál fram sum undirgrundina, so er javnaðarflokkurinn tá einasti, sum hevur so mikið bein í nösini, at hann fær hetta málið avgreitt, eitt mál, sum annars tjóðveldisflokkurinn hevur tikið sær patent uppá, men har hann hvørki megnaði bæ ella buð undir seinastu samgongu. Teir komu ikki longur enn til at keglast um, hvør skuldi vera formaður í sokallaðu yvir-tökunevndini. Hetta er farin tíð. Nú skal arbeiðast. Valsigur javnaðarflokksins var ein tvívaldur sigur. Við honum sigraði Foroya fólk og javnaðarflokkurinn. Saman fara hesi at byggja upp landið aftur. So kunnu hinir halda fram at niðurbóta, soleiðis sum tianverri verður birt upp undir í viðmerkingunum í Dimmalætting og 14. September eftir valið.

## Skilagott, Finnbogi!

Fyrst tosa teir um loysing, harnæst leggja teir saman við sambandinum og nú tosa teir aftur um loysing. Hetta er søga tjóðveldisflokksins seinastu trý árin. Sambært útalisi frá leiðara flokksins í 14. September, so er tjóðveldisflokkurinn fúsur at tosa bæði við javnaðarflokk og fólkaflokk, nú samgonga skal skipast, men bert tá talan er um at loysa. Løgið má sigast, at so skjótt skal vera vent í holuni, tí tað eru bert tvey ár síðani, at sami tjóðveldismaður einki hevði ímóti at gloyma loysingina, tí hetta kravdi sambandið.

Tjóðveldisflokkurinn hevur brúk fyrri at finna seg sjálfan aftur, má koma burtur frá tí borgarliga politikkinum og endurnýggja seg á vinstri síðu, sigur sami ísakson. Ja, tað má sanniliga sigast, at pipan hevur skiftið ljóð, tá hugsað verður um, hvussu sami politikari legði eftir javnaðarflokkinum upp til næstisíðsta

val fyrri at vera ov vinstravendan. Men gott tað sama. Best er at taka í egnan barn. Vit fegnast um, at tjóðveldið aftur roynir at finna sitt gamla sæti vinstrumegin í føroyskum politikki. Tað skuldi lovað væl. Javnaðarflokkurinn er fegin um sín valsigur, men hann ætlar sær harfyri ikki at fegnast um afturgongd tjóðveldismanna. Hetta tap man niva nóg fast sum er. Tað er ikki minst tann ósakligi kritikkurin í 14. September, sum hevur sett kilar í millum javnaðarfólk og tjóðveldisfólk. Aftur og aftur hevur blaðstjórin fullkomiliga kritikkleyst tikið undir við hatrinum hjá nokrum fáum tjóðveldisfólki móti javnaðarflokkinum. Hann hevur enn tá roynt at birta upp undir hetta hatur.